

« твіята си (политическа), съ една дума — или Тур-
« цытъ или Латинцытъ — тогазъ народътъ инстин-
« ктивно предпочете първото предъ второто или ка-
« къто са изразява пѣсенъта *царству небесному*
« преда земальскимъ, и дѣйствително църквата прѣзъ
« сичкото време на политическата смърть на народа
« оставаше мощнъ пазитель на славенската народ-
« ность, — църква разумѣвана като общество на
« вѣрующытъ, а не като Іерархія, която за сѫжелѣ-
« ние не съкогы са показваше и тамъ въ высочи-
« наята на своето призваніе и на своя дѣлгъ. »

Като земнемъ предъ видъ сичкытъ тѣзи съобра-
женія, лесно е да си обѣснимъ религіозныя хара-
ктеръ на славено българската литература до преди
и подиръ порабощенъето. Тукъ ный ще назовемъ
само тѣзи списанія, които сѫ същесували въ
XIV-їй вѣкъ и сега ёще са намѣрватъ въ стары рѣ-
кописи; защото книгопечатаньето не было извест-
но пѣ-напредъ, и първа книга на български, къзватъ,
била напечатана въ Търново при царь Йоанна-Шиш-
мана. Ето списаніята, за които ни о тукъ думата:

а) *Вѣпросы Йоанна Щеолога Кѣ Аврааму*
(— за сѫдбината на душата въ бѣдѧщия животъ);

б) Неговы пакъ *Вѣпросы Кѣ Господу па горѣ Елеонской*, които са касаѣтъ за Антихриста и
второто пришествие Христово и, като сѫдиль по
разны догмы, тѣ, съставяте отрасль на лѣжовнитѣ
сказанія на богоискитвото;

г) *Вѣпросы Варѳоломеа Кѣ Богородицѣ* — за
туй, какъ е станжало рождеството на Іисуса Христа;

д) *Видѣніе апостола Павла* — известно и въ
западната срѣднѣ-вѣкова литература;

е) *Дѣтство Христово* ;

ж) *Епистолія о недѣлѣ* — писмо, написано ужъ
отъ Христа за почитаніето на Недѣлята и което